

Pseudònim: Panda Vermell

Nom: Martí Castellano Linden

EL PLANETA DE COLORS

Avui fa un dia esplèndid, tot escrivint el meu diari, assegut sota l'ombra d'un arbre, veig arribar el meu amic imaginari, en Bambú. Sovint em ve a buscar, m'agafa de la mà i em convida al seu planeta, un planeta molt llunyà, desconegut, un planeta ple de colors... on hi predomina la pau, les alegries, la salut, el benestar... on no existeix la contaminació, les guerres, la fam, la cacera, l'enveja... un planeta on tothom és feliç, el planeta que ens agradaria a tots.

La meua vida era bastant trista i poc esperançada fins que el vaig conèixer a ell. No vull renunciar a la seva amistat, m'agrada que sigui diferent, amb els seus ideals per reformar la terra. Per a mi, ell és molt important.

Els retrobament amb el meu amic són molt emotius, especials, únics. Sempre que ens trobem ens intercanviem maneres de pensar de fer les coses. En Bambú, no ens entén a nosaltres, els humans. No entén perquè fem tantes coses mal fetes sabent i sent conscients que perjudiquem el nostre món.

Animals, plantes, humans... Tots els éssers vius tenim una ànima, són moltes les **ànimes** que hi ha a l'univers. Els animals volen seguir existint però malauradament en l'actualitat, en tot el món hi ha molts animals en perill d'extinció per culpa de la caça furtiva, la desforestació, el canvi climàtic...

Amb en Bambú he après que amb l'esforç i el compromís amb allò que et proposes tot té la seva recompensa. Si cada persona fa bones accions, amb la suma de totes elles es pot aconseguir un món millor. El món està a les nostres mans.

Es comença a fer fosc i amb molta nostàlgia em despedeixo d'en Bambú amb una forta abraçada. Mentre el veig desaparèixer, sé que marxa amb una petita esperança que les coses poden millorar i penso que amb cada bona acció que faci el tindrè sempre present.

Tanco el meu diari estimat, demà continuaré escrivint.

pseudònim: Panda Vermell
